

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 3T/129/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912010451
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sopoliga
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2013:7912010451.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Trebišov JUDr. Marián Sopoliga rozhodol na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. mája 2013

r o z h o d o l :

obžalovaná B. N. V. O. N. X. Y. C. P. S. Á. , D.. X.X.XXXX S. Z., N. Z.,
X.. N. Č..XXX/X, okr. Trebišov,
nezamestnaná,

u z n á v a s a z a v i n n ú , ž e

ako zákonná matka maloletej B. G., D.. XX.X.XXXX, žiačky Základnej školy na ulici Komenského č.4 v Z., v mieste svojho bydliska v Z. zanedbala starostlivosť o povinnú školskú dochádzku napriek tomu, že bola na to viackrát upozornená vedením školy a napriek týmto upozorneniam v školskom roku 2011/2012 do 20.3.2012 mala maloletá B. G. celkovo 295 neospravedlnených vyučovacích hodín,

t e d a

vydala z nedbanlivosti osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život,

č í m s p á c h a l a

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 211 ods. 1, § 36 písm. j,l/, § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého sa podľa § 49 ods.1 písm.a, § 50 ods.1 Tr.zák.
p o d m i e n e č n e odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 /dvoch/ rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Trebišove podal na B. N. obžalobu pre spáchanie prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr. zák. s tým, že čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Samosudca vydal vo veci trestný rozkaz dňa 27.9.2012 pod sp.zn. 3T/129/2012, ktorým uznal obžalovanú za vinnú z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm.b/ Tr. zák. a uložil jej trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote prokurátor odpor, ktorý bližšie nezdôvodnil, ale namietal neuznanie právnej kvalifikácie uvedeného trestného činu aj zmysle ods.3 písm.a/ Tr.zák., že konanie obžalovanej trvalo dlhší čas.

Samosudca určil termín hlavného pojednávania na deň 8.1.2013, poučil obžalovanú podľa § 257 ods. 1 Tr. por. o jej práve podať vyjadrenie k obžalobe a po tomto poučení prehlásila, že priznáva spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a opäť rozhodol tak, ako v trestnom rozkaze.

Na základe odvolania voči prvostupňovému rozsudku Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 7To/17/2013 zo dňa 14.3.2013 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V dôvodoch poukázal na chyby, ktorých sa dopustil okresný súd, najmä pri postupe podľa § 333 ods.3 Tr. por., kde neuviedol aj poučenie podľa písmena h/ citovaného paragrafu, ako aj pri poučení danom v tomto rozsudku o možnosti strán podať voči nemu odvolanie.

Na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Trebišov konanom dňa 14.5.2013 bola obžalovaná opätovne poučená podľa 257 ods.1,2,5,8 Tr.por. a po tomto poučení prehlásila, že je vinná zo spáchania skutku.

Podľa § 333 ods. 3 Tr. por. samosudca zistil formou otázok, či obžalovaný

c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu,
d/ ako bola obžalovaná poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby,
f/ rozumie právnej kvalifikácie skutku ako trestného činu,
g/ bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jej kladené za vinu,
h/ sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu na dohodu o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin.

Na všetky položené otázky obžalovaná odpovedala kladne.

Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovanej, s čím ale nesúhlasil samosudca a vydal uznesenie, ktorým podľa § 257 ods.7 Tr. por. vyhlásenie obžalovanej neprijal, pretože nesúhlasil s právnou kvalifikáciou skutku uvedenou v obžalobe.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd vypočul obžalovanú B. N., ktorá vypovedala rovnako ako v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní a uviedla, že v žalovanom období sa nezaujímalá dôsledne o dochádzku svojej dcéry B. do školy. Každý deň ráno ju posielala do školy, ale nekontrolovala kam ide, ale až na podnet učiteľky U. G. zistila, že dcéra do školy nechodí. Keď sa to dozvedela, dohovárala jej ústne, že do školy chodiť musí, ale napriek tomu zo školy jej chodili upovedomenia, že jej dcéra naďalej školu nenavštevuje a má neospravedlnené hodiny. Nepomohlo ani to, že jej hrozilo, že ju dá do ústavu. Od marca r. 2012 ju začala osobne vodiť do školy a od vtedy školu pravidelne navštevuje, dokonca má aj dobré výsledky.

Svedkyňa O.. U. G. vo svojej výpovedi uviedla, že záškoláctvo mal. B. N. riešila od septembra 2011, posielala odkazy matke po deťoch obžalovanej, aby za ňou prišla do školy a aby riešili záškoláctvo jej dcéry B.. Obžalovaná za ňou bola, spísali o tom aj záznam, ale výsledok týchto pohovorov nič nevyriešil, obžalovaná tvrdila, že si nevie s dcérou poradiť. Svedkyňa uviedla, že záškoláctvo maloletej B. riešili aj tým, že o tom oboznamovali Mestský úrad v Z. aj ÚPSVaR v Trebišove, ktorý to postúpil na políciu. V školskom roku 2012/2013 mal. B. už nebola žiačkou školy a nastúpila na strednú školu a ďalšie skutočnosti o nej už uviesť nevie.

Okrem priznania sa obžalovanej a výpovedí svedkyne obžalovanú usvedčujú aj oznámenia - upozornenia na zlú školskú dochádzku maloletej dcéry, ktoré boli obžalovanej zasielané.

Z trestného spisu vyplýva, že mal. B. G. dostávala od triedneho učiteľa aj tzv. Pokarhanie od triedneho učiteľa za neospravedlnené hodiny, ale zrejme išlo o zbytočné, už svojím obsahom zodpovedajúce, opatrenie. Vo veci bol vykonaný záznam o pohovore s rodičmi - s obžalovanou, ale tieto opatrenia nepriniesli výsledok. Hlásenie vymeškaných hodín škola oznamovala aj mestskému úradu Sečovce.

Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo i súhrnne bolo preukázané, že obžalovaná svojím konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm.b/ Tr. zák., pretože ako je to uvedené v skutku rozsudku, v období školského roku 2011/2012, ktorý začal 1.9.2011, až do 20.3.2012 obžalovaná zanedbala starostlivosť o dochádzku svojej maloletej dcéry B. G., ktorá tak za žalované obdobie vymeškala v škole celkovo 295 vyučovacích hodín, ktoré mal neospravedlnené.

Súd sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou skutku uvedeného v obžalobe podľa § 211 ods.1 písm.b, ods.3 písm.a/ Tr. por. s tým, že obžalovaná tento skutok páchala po dlhší čas. Prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Tr.zák. a prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr.zák. patria spoločne pod tretiu hlavu osobitnej časti Trestného zákona označenú ako trestné činy proti rodine a mládeži. Trestné činy v tejto hlave uvedené možno preto označiť ako trestné činy tej istej povahy. Podľa právnej teórie tieto trestné činy treba označiť ako trestné činy trvajúce. Podľa platnej judikatúry a súdnej praxe zaužívanej pri hodnotení dlhšieho času páchania trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm.b/ Tr.zák. je ako dlhšia doba páchania trestnej činnosti zavedená doba od 2 rokov. V zmysle § 138 písm.b/ Tr.zák. závažnejší spôsob konania - páchania trestného činu po dlhší čas v zákone nie je časovo presne určený. Vzhľadom na druhovú a povahovú príbuznosť oboch trestných činov, o čom svedčí aj ich spoločné zaradenie do tretej hlavy osobitnej časti zákona, jednoznačne svedčí o tom, že aj páchanie trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.a/ Tr.zák. sa bude považovať podľa tých istých kritérií ako u trestného činu podľa § 207 ods.1,3 písm.b/ Tr.zák., teda že doba páchania bude začínať niekde od 2 rokov jeho trvania vyššie. Prokurátor odpor proti trestnému rozkazu aj odvolanie proti rozsudku tohto súdu, ktorý rozhodol o merite veci, zdôvodnil tým, že súd neuznal jeho právnou kvalifikáciu skutku v obžalobe, ale dôvod kvalifikovania skutku neuviedol. Zo všeobecných poznatkov v rámci justičných orgánov a prokuratúry je súdu zrejme, že orgány prokuratúry sa riadia bližšie nezisteným pokynom Generálnej prokuratúry Bratislava, ktorá im prikázala kvalifikovať trestné činy podľa § 211 ods.1 Tr.zák. už aj podľa ods. 3 písm.a/ Tr.zák. Na základe uvedeného preto súd neprijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo skutku uvedeného v obžalobe, aj napriek tomu, že jej položil otázky v zmysle § 333 ods.3 písm. c,d,f,g,h/ Tr. por.

Obžalovaná preto svojím konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty podľa § 211 ods.1 písm.b/ Tr.zák., pretože počas žalovaného obdobia nedôsledne sledovala dochádzku svojej maloleté dcéry do školy a napriek tomu, že bola na to upozornená zo strany školy, neurobila také opatrenia, ktoré by viedli k náprave.

Podľa charakteristiky z miesta bydliska súd nezistil o obžalovanej žiadne skutočnosti, ktoré by boli relevantné pre posúdenie tohto prípadu. Je nezamestnaná, spolu s druhom sa starajú o 4 deti. Podľa odpisu z registra trestov obžalovaná bola doposiaľ 2 krát súdne stíhaná pre majetkovú trestnú činnosť, naposledy v r. 2006, obe jej odsúdenia sú zahladené. Okresná prokuratúra v Trebišove podmienene zastavila trestné stíhanie proti menovanej rozhodnutím sp.zn. 1Pv 77/2010 zo dňa 27.5.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.6.2010, pre taký istý prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b, ods.3 písm.a/ Tr.zák. na skúšobnú dobu do 8.10.2011, v ktorej sa osvedčila.

Pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie jeho výkonu, súd postupoval v zmysle § 34 Tr. zák. a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, na pomery a možnosti nápravy páchatel'a a tiež na prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti. U obžalovanej boli zistené dve poľahčujúce okolnosti, a to, že doposiaľ viedla riadny život a k prečinu sa priznala a oľutovala ho, nebola zistená okolnosť prítiažujúca. S použitím § 38 ods.3 Tr.zák. súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, výkon ktorého podmienene odložil na dlhšiu skúšobnú dobu.

Na základe príkazu odvolacieho súdu súd bol povinný doplniť dokazovanie a položiť obžalovanej Gabriele Bambuchovej otázku v zmysle § 333 ods.3 písm.h/ Tr. por. a následne rozhodnúť v rámci zákona podľa toho, ako na ňu odpovie. Okresný súd je toho názoru, že v tejto veci konal na základe

obžaloby. V zmysle § 257 Trestného poriadku, ak obžalovaná prehlási, že je vinná zo skutku, musí v zmysle § 257 ods.5 Tr. por. jej položiť otázky uvedené v § 333 ods.3 písm.c, d, f, g, h/ Tr. por. a zároveň ju poučiť podľa následných ustanovení trestného poriadku. V tomto ustanovení Trestného poriadku ide zrejme o chybu zákonodarcu, pretože písm.h/ nemožno použiť v rámci konania o obžalobe, pretože samotný obsah, ktorý sa nachádza za týmto písmenom, hovorí o tom, že podľa písmena h/ sa vypočúva osoba pri rozhodovaní o návrhu na dohodu o vine a treste, ak návrh na schválenie takej dohody podal prokurátor a písm. h/ § 333 ods.3 Tr. por. doslova hovorí, že páchateľ sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin. Je evidentné a logické, že písm. h/ sa môže použiť len v konaní, keď sa koná na verejnom zasadnutí o návrhu prokurátora na schválenie dohody o vine a treste uzavretej medzi ním a obvineným. V rámci Trestného poriadku je dovolená analógia pre prípad, že by niektoré vzťahy, ktoré treba riešiť v rámci trestného konania a nie sú konkrétne v trestnom konaní uvedené, bolo možné posudzovať podľa vzťahov upravených v Trestnom poriadku povahe im najbližších. Naopak, ak súd zistí zrejmu nesprávnosť dikcie zákona uvedenu v Trestnom poriadku, vypustí také jeho ustanovenie, ktoré je evidentne nemožno uplatniť na daný spôsob, ktorý súd rieši. Ak súd v konaní o obžalobe použije toto ustanovenie, teda ustanovenie § 333 ods.3 písm.h/, okresný súd je toho názoru, že je to prebytočné, zavádzajúce a vnášajúce pochybnosti o celom rozhodnutí.

vydala z nebanlivosti osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.